

отъ 4-тѣхъ черкови, който се срѣщатъ, събиратъ съ Турцитѣ и се отпавихъ къмъ «Бадемлика».

Щомъ получилъ Генералъ Стелетовъ приносѣтъ отъ посрѣщанието на двѣтѣ народности. приелъ ги честно и се здравувалъ съ ржцѣ съ всички, освѣнъ съ Еминъ бей (паша) на когото отменилъ ржката и му далъ знакъ, че нему отдава честь за неговото не добро поведение, което ималъ къмъ християнитѣ, а най-много лѣскаво приелъ Хаджи Хашимъ бей, като го потуналъ по гърба и го похваналъ за неговата защита на християнитѣ, като истепски държавецъ мжжъ и му се обѣщаль че ще го награди. Послѣ туй Генералтъ заповѣда на турцитѣ да си прѣдадѣтъ оржжието и тѣ склонихъ и почнахъ да го принисатъ тамъ. Казватъ, че Василъ Василевъ старозагорчанинъ, доклѣ Руситѣ били още по пжтѣтъ, той припошкомъ съ коня си и принасанъ съ вѣнецъ отъ цвѣте прѣзъ кръста, първий влѣзлъ въ града и право въ управлението извѣстилъ на турцитѣ за идванието на руситѣ, които тамамъ мѣрили да нападнатъ и ударятъ града на общи съчъ и разграбване; та ги уплашилъ и накаралъ да се разбѣгатъ сѣки по кжщята си, а пакъ голѣмцитѣ да зематъ мѣрки за посрѣщание.

Като отива християнското население съ по първитѣ граждани съ священникитѣ, учителитѣ, учителкитѣ и съ ученицитѣ, гдѣто слѣдъ подписанието на хлѣба и солта, която се приева отъ страна на руситѣ съ общо благодарение; тогава една отъ учителкитѣ Г-жа Анасташа Слави Тошева имъ подаде единъ цвѣтенъ вѣнецъ и дава знакъ за да се испѣй отъ ученичкитѣ по руски една пѣсенъ нарочно приготвена за туй отъ нѣколко врѣме по-напрѣдъ. Слѣдъ испѣванието на пѣсенъта, дава се знакъ отъ страна на рускиятъ Генералъ Столетова, да се разиди множеството; та да се распореди той съ войската за завзиманието града кругомъ въ обсадно положение, за да се не случи нѣщо, което да смути тишината му. Тогава и турското и българско население се разотива, а войската обикаля града кругомъ, разбира се отъ конницата, а пѣшата бѣше пристигнала часа по 9—10 малко по-късно; по дордѣ церемон-